

[Hans Hansen.]

doblet, og hvis det ærede Medlems Betragtning om skattemæssig Retfærdighed overfor de faste Skatter skal føres ud i sin Konsekvens, maa de faste Skatter efter min Mening bringes i Overensstemmelse med det samlede Skattebeløb i 1914, det vil sige, der maa ske en Forhøjelse af de faste Skatter. Der er dog ingen Mening i at kræve skattemæssig Retfærdighed for Landbruget, naar man i Dag er naaet til, at Indtægten af den faste Beskatning til Staten kun udgør 2 pCt. af den samlede Beskatning til Staten, medens den i 1914 udgjorde omtrent 10 pCt. af den samlede Beskatning til Staten. Hvad mener det ærede Medlem med skattemæssig Retfærdighed?

Det ærede Medlem siger endvidere, at Landbruget har aldrig krævet, at Byerhvervene skal betale Landbrugets Skatter. Jeg vil egentlig mene, at det er det, det ærede Medlems Parti altid har krævet. Det er egentlig den store — undskyld Udtrykket — Narresut, man har givet Bonden i Danmark, at man fik ham til at tro, at han kunde faa andre til at betale sine Skatter, men han fik dem alle sammen igen i Form af Vareprisstigning, og saa fik han Gæld, da man ophævede den faste Beskatning og erstattede den med andre Skatter. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil tage Konsekvensen af at ophæve faste Skatter til et Beløb af 40 Mill. Kr., et Forslag, der er vedtaget i det høje Landsting og nu ligger i Udvalg i dette høje Ting. Det vilde reelt betyde, alle Forhold lige, at man forærede dem, der sidder med Skøderne paa Landets Jord, ca. 1 000 Mill. Kr., regnet med en Rentefod af 4 pCt., og det kan dog vist ikke være det ærede Medlems Mening, at vi skal skabe Plads for Prioriteter til et Beløb af 1 000 Mill. Kr. mere, naar vi i dette Øjeblik har en Prioritering, der egentlig sammen med Skatterne har slaet vort Erhvervsliv ud.

Jo, Landbrugets Repræsentanter har haft deres Chance og forspildt den. I 1903, da de gennemførte Skattelovene, havde Partiet Venstre i Virkeligheden tabt i dansk Politik, og hvad der er sket i Venstre fra 1903, er kun sket under Venstres Tilbagegang. Venstre er mere end halveret fra den Gang, og det, at man er nødsaget til at forelægge et saadant Forslag, som skal give Landbruget et direkte Tilskud, der ganske vist er camoufleret som et Laan paa 48 Mill. Kr., er Resultatet af en Politik, som Partiet Venstre har været i Spidsen for her i dette Land.

Det ærede Medlem siger, at Krisen var forudsagt, og det ærede Medlem mente at have læst i Bladet „Social-Demokraten“ nogle Bemærkninger om, hvad der kunde være sagt for et halvt Aar siden. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Krisen var forudsagt allerede forud for Venstres forkastelige og fordærlige Skattelovgivning i 1903. Ikke alene af den højtærede Undervisningsminister, men af Grundskyldsfolkene har det Gang paa Gang været fremført, at det vilde føre til Prioritering og Skatter, der før eller senere vilde slaa vort Landbrug ned og berøve det dets Konkurrencedygtighed, og det er det, der er sket i Dag.

At der nu skal en Kursændring til, er jeg ganske enig med det ærede Medlem i. Men denne Kursændring maa vel saa formodentlig gaa i modsat Retning af den Socialisering, man er kommet ind paa, fordi man lod Staten og maatte lade Staten overtage Understøttelserne, efterhaanden som Befolkningen ikke kunde klare sig, fordi Venstres Politik gjorde Jorden for dyr og drev Ungdommen ind til Byerne i samme Grad. Skal der en Kursændring til, saa maa det være i Forbindelse med det udmærkede Udtryk, set fra det ærede Medlems Betragtning, som ogsaa jeg med Spænding venter paa, at det ærede Medlem nærmere skal gøre Rede for, nemlig „Tilpasning“. Denne Tilpasning tror jeg ikke, vi kan faa, hvis ikke vi foretager en Kursændring i modsat Retning af den, hvori Venstre har drevet sin Politik indtil denne Dag.

Vi har ganske vist ikke kunnet afværge, at Priserne er faldet paa Verdensmarkedet, men vi kunde afværge den Politik, der herhjemme førte til, at man ikke skred ind overfor Told, og at man forhøjede Skatterne, og at man forhøjede Prioriteterne som Følge af de politiske Handlinger, Venstre gik ind for. Priserne paa Verdensmarkedet er som Helhed de samme nu som i 1914, og hvad der er kommet til er Gæld og Skatter, og det er det, der har taget vore Konkurrencemuligheder. Krisen i Dag er i Virkeligheden kun en Fuldførelse af det politiske og økonomiske Bygningværk, som Venstrepartiet lagde Fundamentet til i 1903. Hvad Fremtiden vil bringe af Svingninger i Konjunkturerne, ved ingen. Faar vi opadgaende Tider med bedre Rentabilitet, saa vil efter det herskende System Pantsættelsen af Landets Jord og Landets Værdier følge lige saa sikkert efter, som det er tulgt efter indtil denne Dag.

Det var denne Tragedie, der var forudsagt. Dette Kapitaliseringssystem tvinger